MALKOÇOĞLU

-Tarihî Roman-

Hasan ERDEM

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1665
EDEBÎ ESERLER: 865

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 49269

ISBN: 978-625-408-087-6

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Genel Müdür: Ertuğrul Alpay

Editör: Ayşegül Büşra Paksoy

Kapak Tasarımı: Ceyhun Durmaz

Dizgi-Tertip: Damla Acar

Kapak Baskısı: Pelikan Basım

Baskı: LARUS YAYINEVİ ve TİCARET A.Ş
Bağlar Mah. 62. Sok. Yıldızlar Plaza No:10/A
Bağcılar-Güneşli / İSTANBUL
Sertifika Numarası: 49657

İstanbul- 2021

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

HASAN ERDEM; 30.01.1961 yılında Tekirdağ ili Hayrabolu ilçesi Kutlugün köyünde doğdu. İlkokul, ortaokul ve liseyi Eskişehir'de okudu. Askerden geldikten sonra Bursa'da otomotiv sektöründe üretim yapan bir firmada 25 yıl güvenlik şefi olarak çalıştı ve 2008 yılında emekli oldu. Hâlen Bursa'da yaşayan yazar, emekli olduktan sonra yıllardır üzerinde çalıştığı tarihî roman yazımına yöneldi. Bilhassa Balkanlardaki Türk akıncılarını konu edinen romanları geniş kitleler tarafından beğenilerek okunmaktadır.

Eserleri:

- *Şar Dağının Kurtları*, Ötüken Neşriyat, 2015 (3. Baskı)
- *Argos Kalesi*, Ötüken Neşriyat, 2017 (3. Baskı)
- *Kızıl Atın Süvarisi*, Ötüken Neşriyat, 2014 (3. Baskı)
- *Balkan Şahini*, Ötüken Neşriyat, 2017 (2. Baskı)
- *Otranto 1480 Mahşerin Son Atlısı*, Ötüken Neşriyat, 2016 (2. Baskı)
- *Atilla'nın Kalkanı*, Ötüken Neşriyat, 2017 (3. Baskı)
- *Atilla'nın Kargısı*, Ötüken Neşriyat, 2018
- *Atilla'nın Kamçısı*, Ötüken Neşriyat, 2019
- *Tarihimizden Hikâyeler*, Ötüken Neşriyat, 2019
- *Tarihimizden Hikâyeler-Bozkurt*, Ötüken Neşriyat, 2020
- *Tarihimizden Hikâyeler*-Islık Çalan Oklar, Ötüken Neşriyat, 2020

1. BÖLÜM

Atın dorusu, yiğidin delisi makbuldür.
Türk Atasözü

Körös Nehri

1566, Mayıs

Durgun akan nehrin serin sularında bir süre yüzdükten sonra yabani otların bürüdüğü kıyıya çıkan genç adam, elbiselerini ve pusatlarını bıraktığı sık yapraklı karaağacın altına doğru ilerledi. Otuz yaşındaki, ortadan biraz uzun boylu, sağlam gövdeli, kumral dalgalı saçlı, yay kaşlı, ela gözlü, tunç tenli, son derece yakışıklı genç adam, ıslak bedeninin üzerine elbiselerini giydi, dana derisinden yapılmış yumuşak topuklu çizmelerini ayağına geçirdi.

İlkbaharın son günleriydi. Vakit gün ortasını geçmiş, gökyüzünde yükselen güneş, yeryüzünü yakıp kavurmaya başlamıştı. Kalın gövdeli karaağacın beş metre ilerisinde otlayan beyaz at başını yerden kaldırdı, kulaklarını dikti ve ardından uzun uzun kişnedi. Atının kişnemesini duyan genç adam tepeden tırnağa kulak kesilince tırısla karışık hafif toynak seslerini duydu. Yay kaşları çatılan genç, uzun karaağacın büklümlü gövdesine dayalı duran kemik saplı eğri kılıcına doğru uzandı, kabzasından tuttuğu kılıcı kınından sıyırıp sakince sol tarafına doğru döndü.

Genç adamın bakışlarını çevirdiği yüksek çalılıkların arkasından yirmiye yakın atlı çıktı. Yumuşak toprakları eşeleyip uzun yelesini silkeleyen beyaz atın etrafından dolaşan ve yarım ay şeklinde açılarak bulunduğu yere doğru ilerleyen, tepeden tırnağa silahlı atlıları gören genç adam

yuvarlak kalkanını da yerden kaptı ve geniş göğsünü şişirip ela gözlerini atlılara dikti.

Atlarını eşkin adım süren süvariler, ela gözleri çakmak çakmak olan genç adama iki metre kala durdular. Demir miğferini süsleyen atkuyruğu rüzgârda savrulan, deri zırh göğüslüklü, son derece kilolu bir süvari öne çıktı, yay gibi gerilmiş genç adamı tepeden tırnağa süzdükten sonra gülümsedi.

- Vay… Vay… Vay… Varat Beyi Malkoç. Avrupa'yı titreten, Hristiyan milletlerinin kâbusu olan dokuz canlı Türk'ü gökte ararken yerde buldum. Hem de yapayalnız! Tek başına kalan kuzuyu kurtlar kapar, Malkoçoğlu. Yıllar sonra nihayet seni ele geçirdim. Kılıcını yere at, olduğun yerde dizlerinin üzerine çök ve ellerini havaya kaldır.

Ela gözleri yuvalarında dönen, tunç teni iyice kararan, burma bıyıkları dikleşen, biçimli dudakları gerilen Malkoçoğlu Mehmet Bey, kılıcının kabzasını öfkeyle sıktıktan sonra kükredi.

- Bir Türk sadece yüce Allah'ın ve başbuğunun önünde diz çöker, boyun büker. Eli kılıçlı herhangi bir Türk'ün Zigetvar Beyi Hırvat Kumandan Kont Zrinyi'nin tombul tazısının önünde diz çökeceğini mi sanıyorsun?

Yuvarlak çenesi öfkeden titremeye başlayan ve kendisini gayet iyi tanıyan Malkoçoğlu Mehmet Bey'e öldürücü bir bakış atan General Broska "Yıllardır peşindeyim. Casuslarımız her yerde seni takip ettiler ama bir fırsatını bulup ele geçiremediler. Bugün benim şanslı günüm. Üç yıl önce istila ettiğin Bobofça Kalesi'nin komutanı, Kont Zrinyi'nin kardeşi idi ve senin kılıcın altında öldü. Kardeşinin intikamını eliyle almak isteyen Kont Zrinyi seni sağ ve sağlam olarak yakalamamı istemişti ama bu canını yakmayacağım, biraz kanını dökmeyeceğim anlamına gelmez." dedikten sonra "Yakalayın şu küstah adamı!" diye haykırdı.

"Babofça Kuşatması sırasında kılıcı elinde karşıma çıkan her düşman savaşçısı ile mertçe dövüştüm, kimseyi kalleşçe arkasından vurmadım. Zrinyi'nin kardeşi de kılıcı elinde dövüşürken akıncılarım tarafından öldürüldü." diyen ve ela gözlerini tehditkâr bir şekilde kısarak General Broska'ya bakan Malkoçoğlu, demir gibi eliyle kavradığı kemik saplı kılıcını sağdan sola doğru oynattı.

- Ava çıkan avlanmaya da hazır olmalıdır, Broska! Şimdi, şuracıkta hepinizi yere sermeden buradan basın gidin ve tatlı canınızı kurtarın. Çekip gitmezseniz birazdan büyük bir zevkle kellelerinizi alacağım.

Kalın enseli, kırmızı yanaklı, koca göbekli, eli kırbaçlı irikıyım General Broska şaşırmıştı. Şaşırmıştı çünkü tek bir adam yirmi savaşçıya kafa tutuyor ve gözünü bile kırpmadan bir başına bunca kişiyle vuruşmaya hazırlanıyordu. Kendisini toparlayıp sinirli sinirli gülen Broska meşin kırbacını havada şaklattı.

- Senin için pek gururlu bir delidir demişlerdi de inanmamıştım. Demek anlatılanlar doğruymuş. Yaşamaktan bıktın mı be adam? Askerlerim en ufak bir hareketinde seni delik deşik etmeye, mağrur başını koparmaya hazırlar. Gurur zayıflıktır, Malkoçoğlu! Birazcık aklın varsa onu kullan, kılıcını yere at ve önümüze düş, birlikte buradan gidiyoruz.

Yay kaşlarının altındaki şahin bakışlarını Macar savaşçılarından ayırmayan Malkoçoğlu tiz bir ıslık çaldı. Sahibinin çağrısını duyan beyaz at şaha kalktı, ön ayakları ile havayı dövdü ve sonra bir ok gibi ileri atıldı, Malkoçoğlu'nun etrafını saran süvarileri yarıp geçti.

Güçlü savaş atının beklenmedik hamlesi ile Macar süvarileri birbirlerine girdiler ve bir anda ortalık karıştı. Çıkan kargaşadan yararlanan Malkoçoğlu, bir cambaz çevikliği ile yağız atının üzerine sıçradı. Dizginleri oynatan

Malkoçoğlu'nun ne yapmak istediğini anlayan beyaz at etrafında dönmeye, çifteler savurmaya başladı.

Eyerlerinden kayıp yere düşen iki Macar savaşçısı yerden doğrulmaya çalışırken diğerleri yeniden Malkoçoğlu'nun etrafını sardılar ve çemberi daraltmaya başladılar. Gözü kara bir yiğit olan Malkoçoğlu korkunç bir savaş narası patlattıktan sonra kılıcını kaldırıp atını topukladı. Etrafındaki çemberi kırmak için ileri atılan Malkoçoğlu'nun kılıcı üzerine savrulan mızrakları savuşturduktan sonra havayı kesip hızla aşağı inince keskin kılıcın hedefi olan bir Macar süvarisi kanlar içinde yabani otların içine yuvarlandı. Bir sağa bir sola hamle yapan Malkoçoğlu'nun eğri kılıcı iki Macar savaşçısını daha göğüslerinden biçince General Broska'nın geniş alnı kırıştı, inanmaz gözlerle Malkoçoğlu'na baktı. Yırtıcı mizaçlı Türk savaşçısı son derece güçlü ve korkusuz görünüyordu.

- Bu Azrail ile yarışa çıkmış, yalnız ama çılgın adamın kaçmasına izi vermeyin. Atını vurup onu yere düşürün.

Macar savaşçıları, Malkoçoğlu'nun beyaz atının gövdesini hedef alıp mızraklarını savurdular. Vurulan beyaz at acı acı kişneyip şaha kalktıktan sonra süvarisi ile birlikte sol tarafına devrildi. Eyerlerinin üstünde doğrulan Macar savaşçıları, kanlar içinde çırpınan atının altından çıkmaya uğraşan Malkoçoğlu'nun üzerine uçtular. Çırpınan atının altında kalan sol ayağını kurtaramayan Malkoçoğlu'nun kılıcı iki Macar savaşçısını daha göğüslerinden biçti ama diğerleri üzerine çullandılar, kurtulmak için çırpınıp duran Türk Beyi'ni kıskıvrak yakaladılar ve çarçabuk ellerini kollarını sıkıca bağladılar.

Beş adam kaybettiği hâlde endişeli yüzünde bir zafer ifadesi beliren General Broska, adamlarının elinden kurtulmak için çırpınıp duran Malkoçoğlu'na baktı ve "Ele geçirilmesi zor bir hedef olan Malkoçoğlu'nu nihayet yakalamayı başardık. Zigetvar'a kadar uzun ve zorlu bir yolumuz var. Toparlanın gidiyoruz." dedi.

Macar mızraklarının delik deşik ettiği kanlar içindeki beyaz atından üzgün bakışlarını ayıran Malkoçoğlu'nun sağına soluna bakındığını gören Broska "Lanet olasıca! Sanırım at uşağını arıyorsun ama onun sana bir faydası olmayacak çünkü o çoktan eşek cennetini boyladı. Avlanmak için ormana giren at uşağının işini bitirsinler diye beş adamımı onun arkasından ormana gönderdim." dedi.

Düştüğü ümitsiz durumu umursamaz görünen Malkoçoğlu, General Broska'nın sözlerini duyunca neşeli bir kahkaha patlattı.

- Peşine adam saldığın Altan Bey, çelik bilekli, çatal yürekli bir yiğittir ve benim at uşağım değil kılıç ve binicilik ustamdır. Kurdu kuyruğundan tutarsan döner seni ısırır, General. Beş adamını boşuna bekleme Broska, çünkü girdikleri ormandan bir daha asla dışarı çıkamayacaklar, ağaçların arasında avlamak istedikleri yaşlı kurt tarafından teker teker avlanacaklar. Orman onların mezarı olacak ve neticede talihsiz askerlerinin cesetleri vahşi hayvanlara yem olacak.

Kırmızı suratı daha da kızaran Broska, mermerden yontulmuş bir heykel kadar mükemmel vücut hatları olan Malkoçoğlu'ndan alev saçan gözlerini ayırıp buyruklarını bekleyen adamlarına döndü.

- Bu kurt gibi akıllı, tilki gibi kurnaz adamın üzerinden gözlerinizi bir an bile ayırmayacaksınız. Ölülerimizi atlara yükleyin, gidiyoruz. Varat Beyi'nin atıp tutmasına bakmayın! Ormana giden beş askerimiz diğer Türk'ün işini bitirecek ve yolda bize yetişecektir.

Macar savaşçıları, tutsaklarını bir ata bindirdiler ve ortalarına alıp yola koyuldular. Atını yedekleyen süvariye bakışlarını diken Malkoçoğlu bileklerini sıkan ipleri koparabilir miyim, diye zorladı ama ipler çok sağlamdı.

Körös Nehri'nin kıyısından ayrıldıktan sonra gün boyu yol alan kafiledekiler, yakıcı güneşin alçalmaya başladığı

saatlerde ana yolların kavşağındaki Cegled kasabasına bir hayli yaklaşmışlardı.

Yeşil bir halı gibi göz alabildiğine uzanan engin bir çayırın sonuna ulaştıklarında sağ elini kaldırıp kafileyi durduran General Broska, "Geceyi Dobo'nun hanında geçirecek ve güneş doğar doğmaz yolumuza devam edeceğiz." dedi. Kıymetli tutsağı Malkoçoğlu'na kısa bir bakış atan General Broska, sağrısı terli hayvanın başını batıya çevirdi ve tepelere uzanan dar yola doğru atını topukladı.

Dar yolu aşan, yatağı geniş bir derenin sığ sularından geçen süvariler çok engebeli ve kızılağaçlarla kaplı bir araziye girdiler. Tatlı eğimli bir tepenin altından geçerlerken havayı yırtan bir ok kafilenin önünde at süren süvarinin çenesinin altından girip ensesinden çıktı. Vurulan süvari boynuna saplanan okla ters dönüp atından yere düşerken ardı ardına savrulan oklar Malkoçoğlu'nun etrafındaki üç süvariyi daha yere serdi.

Aradan geçen zaman belki de yalnızca bir dakikaydı ama bir anda ortalık karışmış, Malkoçoğlu Mehmet Bey'in etrafı boşalmış, eli kolu bağlı olarak bindirildiği atın yularını tutan Macar askeri de vurulup toprağa düşmüştü. Vınlayarak havada uçan öldürücü ok yağmuru devam ediyordu.

Serçe sürüleri gibi dağılan askerlerine bakıp kalan General Broska "Kafasız koyunlar gibi hareket etmeyin! Siperlenin ve kendinizi koruyun." diye haykırdıktan sonra atından yere indi, iri gövdesiyle, beli bükülmüş atının arkasına saklandı.

Sol tarafında kalan kızılağaçlar ve küme küme kızılağaç çalılarıyla kaplı tepeyi keskin bakışlarıyla tarayan Malkoçoğlu'nun burma bıyığının altındaki biçimli dudaklarında hafif bir gülümseme belirmişti. Can kaygısına kapılan askerler çoktan değerli tutsaklarını unutmuştu. Dizleriyle atını yönlendiren Malkoçoğlu atın boynuna doğru eğildikten sonra hayvanı ardı ardına topukladı. Yamaçtaki kızıla-

ğaçların arkasına gizlenmiş olan usta okçunun hedef şaşmaz okları havada uçuşuyor, dehşete düşen askerler usta okçunun menzilinden çıkmak için geldikleri yöne doğru kaçıyordu.

Sağ elini bağrına götürüp Malkoçoğlu'nu selamlayan ve kuşağındaki hançerini çeken okçu, onun kalın bileklerini sıkan ipleri kesti. Uzun boylu, geniş omuzlu, çıkık göğüslü, kır saçlı, kara kaşlı, koyu kahverengi gözlü, kemerli burunlu, gümüş renkli gür sakallı, ellili yaşlarını süren kurtarıcısına sımsıcak gülümseyen Malkoçoğlu "Çok geciktin, Altan ağam. Senin daha önce ortaya çıkmanı bekliyordum." dedi.

- Peşime takılan süvariler zorlu çıktılar ve beni biraz uğraştırdılar, Bey'im.

Bileklerini ovuşturan Malkoçoğlu başını kaldırdı ve "Planımız gayet iyi işliyor. Şimdi birlikte yamacın altına inecek ve Broska'yı ele geçireceğiz." dedi.

"Buyruk Bey'imindir." diyen Altan Bey eyer kaşında takılı kemik kabzalı kılıcı Malkoçoğlu Mehmet Bey'e uzattı.

- Kılıcımı bulmuşsun, ağam. İşte buna çok sevindim.

General Broska'nın yanında sadece çok genç bir subay ve yaşlı bir asker kalmış, altı asker oklanmış, diğerleri ise kaçmış, ok yağmuru da kesilmişti. Malkoçoğlu'nun tırmandığı tepenin kızılağaç ve kızılağaç çalıları ile kaplı yamacından gözlerini ayıramayan General "At uşağı olduğunu düşünüp o barbarı küçümsemekle hata ettik. Şeytan Malkoç'un yoldaşını arkamızda bırakmamalıydık." dedikten sonra dizlerinin üstünde doğruldu, uzun kılıcını kınından çıkardı.

- Giyörgy, İstvan kaçmalarına fırsat vermeden onları yakalayalım.

Genç Subay Giyörgy çatlak bir sesle "Ne? Siz ne dediğinizin farkında mısınız?" diye haykırırken, General'e şaşkınlıkla bakıp kalan İstvan kendisini çabuk toparladı, Mal-

koçoğlu ile usta okçunun gizlendiği yüksek ağaç kümesine doğru tedirgin bir bakış attı ve sonra atının üstüne sıçradı.

- General, onlar ortaya çıkmadan biz buradan hemen kaçıp kurtaralım. Üç kişi o iki şeytanla asla başa çıkamayız.

Atının arkasına saklanmış olan genç subay György, General'e kaçamak bir bakış attıktan sonra arkadaşı gibi yaptı ve hemen atının üstüne sıçradı. Tabanı yanmış it gibi kaçan askerlerinin arkasından panik içinde bakan Broska, kocaman ağzını açıp bir şeyler söylemek istedi ama son anda vazgeçti, kılıcını kınına taktı, oklanmış, kanlar içinde yerlerde hareketsiz yatan askerlerine baktı ve "Lanet olasıca Türkler!" diye tısladıktan sonra o da atına bindi, atının başını çevirdi, yorgun hayvanın kemikli böğürlerini acımasızca topuklayıp kaçan askerlerinin ardına takıldı.

Havaya toz bulutları kaldırarak kızılağaçların arasından ortaya çıkan ve çalılarının etrafından dolanan Malkoçoğlu ile Altan Bey de tepenin altına inmiş ve kaçanların peşine takılmıştı.

Dönüp omzunun üstünden ardına bakan General Broska, takibindekilerle aralarındaki mesafenin her geçen saniye azaldığını görünce on beş at boyu önünde giden askerlerine yetişmek için atını acımasızca kamçılamaya başladı. Yorgun hayvan can havliyle ileri atıldı. Bodur bir çalı kümesinin üstünden zorlukla sıçrayan yorgun at, koşu yolunun üzerindeki bir tümseği aşamadı ve tökezleyip ağır süvarisi ile birlikte yere kapaklandı. Arkasında uzun pelerini uçuşan General, atından tepesi üstü yere düşünce başından fırlayan atkuyruğu ile süslenmiş demir miğfer, dingilinden boşanmış araba tekerleği gibi tozun toprağın içinde yuvarlanıp gözden kayboldu. General Broska tökezleyerek yere kapaklanan hayvanın yularını elinden bırakmamıştı. Ürken atının dizginlerinden destek alan General Broska doğrulup ayağa kalkana kadar Malkoçoğlu ve yoldaşı yanı başında bittiler. Kalbi gümbürdeyerek dizlerinin üstünde

doğrulan Broska'nın dizginleri bırakıp kılıcının kabzasına elini attığını gören Malkoçoğlu Mehmet Bey, sağ elindeki kemik saplı kılıcı havada döndürdü ve "Akılı olun General! Yaşamla ölüm arasındasınız. Kılıcınız kınından çıkarsa sizi öldürmek zorunda kalacağım. Oysa ben sizin yaşamanızı sizden daha çok istiyorum." dedi.

Yarıya kadar çektiği kılıcı kınına geri iten General Broska enli deri kılıç kayışını söküp yere attı ve "Beni ne yapmayı düşünüyorsun, şeytan Malkoç?" deyip mavi gözlerini Mehmet Bey'in ela gözlerine dikti.

- Seni, Zigetvar zindanlarında yatan iki Türk casusu ile takas etmeyi düşünüyorum. Umarım Kont Zrinyi'nin gözünde bir kıymetin vardır. Efendinin gözünde bir değerin yoksa esaretin çok uzun sürecek, çünkü seni köle pazarında satmak zorunda kalacağım.

- Elimizde iki casusunuz var ama sadece bir tanesi Türk.

- Evet. Diğeri bizim için çalışan Macar asıllı bir Martolos. Onlar benim adamlarım ve ikisi de benim için son derece kıymetlidir. Onları düşmanın insafına terk etmem, edemem.

Yüzünde geniş, şakacı bir gülümseme beliren ve "Zaten sizin topraklarınızda bulunuş sebebimiz de tutsak Türk casusları için neler yapabileceğimizi araştırmaktı. General, sizi ve askerlerinizi saatler önce görmüştük. Bizi avladığınızı sanırken aslında sizler bizim kurduğumuz tuzağa düştünüz. Şunu unutma Broska, bir Türk neyin peşine düşerse onu alır. Senin bana yaptığın gibi yapmayacak, elini kolunu bağlamayacağım. Atına bin General bizimle Varat'a geliyorsun." dedikten sonra yüzü vahşi bir gülümseme ile çarpılan General Broska'dan bakışlarını ayıran Malkoçoğlu, gümüş rengi uzun sakalını okşayan yoldaşına doğru döndü.

- Ağam, Broska'nın atını yedekle, evimize dönüyoruz.

Ortalığa serin bir akşam iniyordu. Atından inen ve "Böyle kıymetli bir kılıcı burada bırakamam." diyen Altan

Bey, yeşil çimenlerin içinde yatan General Broska'nın kabzası ve kını değerli taşlarla süslü kılıcını eğilip yerden aldı, eyer kaşına astı ve sonra Broska'nın bindiği atı yedekledi.

***

Devresi gün kır çiçekleri ile bezeli bir tepenin sırtına çıkan Malkoçoğlu ve Altan Bey atlarını durdurup gözlerinin önüne serilen araziye baktılar. Dik bir yamaçla alçalan arazinin ortasındaki dar yol göz alabildiğince uzanan gür bir ormana dayanıyor ve ortadan yok oluyordu. Ormanın kuzeyindeki açık arazide ise etrafı yüksek sazlarla çevrelenmiş küçük bir gölün berrak suları göze çarpıyordu.

İki yoldaş ve değerli tutsakları geceyi yaprakları karanlıkta hışırdayan bir korunun kuytusunda geçirmişler, tan yeri ağarırken uyanmışlar ve tekrar yola koyulmuşlardı. Keskin bakışlarıyla etrafı tarayan Malkoçoğlu "Ormanın kıyısında bir avcı kulübesi var ve kulübenin bacasından dumanlar çıkıyor." dedi.

Aralarına aldıkları General Broska'dan bir an için bakışlarını ayıran Altan Bey "Oklarımı tükettiğim için avlanamadık. Neredeyse yirmi dört saattir boğazımızdan bir lokma geçmedi. Midemden acayip acayip sesler geliyor. Atlarımıza yem bize de azık gerek. Buyruk nedir, Bey'im?" diye sordu. "Tutsağımız da bizim gibi aç, ağam. General'in kalesine döndüğünde barbar Türkler beni aç bıraktı demesini istemem. Umarım kulübe sakinlerinin bize sunacak yeterli yiyecekleri vardır." diyen Malkoçoğlu atını yamacın altına doğru sürdü.

İki yoldaş ve tutsakları, tomruklardan yapılmış kulübeye yaklaştıklarında cılız köpek havlamalarını bastıran çocuk sesleri ve öfkeli bir kadının haykırışlarını duyunca etraflarına bakındılar ama bir şey göremediler. "Sesler kulübenin arkasından geliyor." diyen Malkoçoğlu çevik

bir hareketle atından yere indi, yavaş, temkinli ve düzgün adımlarla seslerin geldiği yöne doğru ilerledi. Kulübenin etrafından dolanıp arkasına geçen Malkoçoğlu gördükleri karşısında şaşkınlıkla duraladı. Elinde dallı budaklı kalın bir sopa olan kanlı canlı bir kadın, dizüstü yere çökmüş, havı dökülmüş kadife şalvar pantolonlu, kırmızı yelekli, kirden yapış yapış olmuş yağlı saçlı, uzun boylu ve zayıf bir adamın sırtına değneğini indirip duruyordu ama gözleri aç bir hayvanınki gibi dönmüş uzun boylu adam sırtına inen değneğin acısına aldırmadan elindeki tavuk budunu dişlemeye devam ediyor, hıçkıra hıçkıra ağlayan, altı ve dört yaşlarında iki çocuk son derece iri kadının topuklarına kadar inen eteğini çekiştiriyor, yere karın üstü yatmış uyuz bir köpek kafasını öne uzatmış isteksiz isteksiz havlıyordu.

- Burada neler oluyor?

Macarca konuşan Malkoçoğlu'nun gür sesini duyan kadının eli havada asılı kalmıştı. Tombul bedeninden sıhhat fışkıran kadın değneğini indirdi ve arkasına döndükten sonra sol elini kalçasına dayadı.

- Bu hırsız adam, tencerede kaynayan tavuğumu çaldı. Ben de ona dersini veriyorum.

Malkoçoğlu'nun sorusunu cevaplayan kadın, yanlarına doğru gelen Altan Bey ve insan azmanı General Broska'yı görünce tedirgin olmuştu. İri gözleri nemlenen, elindeki kalın değneği yere bırakan kadın, Malkoçoğlu'nun ayaklarının dibine çöktü.

- Lütfen çocuklarıma zarar vermeyin, efendim.

Başını omuzlarının arasına gömmüş iç çeken kadını koltukaltlarından tutup ayağa kaldıran Malkoçoğlu beyaz dişlerini göstererek sımsıcak gülümsedi.

- Bizden korkmana gerek yok, kadın. Biz Türkler, yoksula, yaşlıya, kadına, çocuğa ve masuma dokunmaz, kötülük yapmaz, aksine düşkünlere el uzatır, ezilenleri koruruz. Bu

adamın kim olduğunu, size ne yaptığını bilmiyorum ama hâlinden de belli ki uzun süredir hiçbir şey yememiş.

Kadından bakışlarını ayıran Malkoçoğlu ortalıkta eşinen tavukları görünce "Bize yiyecek bir şeyler hazırlarsan bedelini fazlasıyla öderim." dedi ve sonra kuşağının arasından küçük bir meşin kese çıkarıp kadının tombul avucuna bıraktı.

Küçük keseyi açınca içindekileri gören kadının gergin yüz hatları bir anda gevşedi, Forint dolu meşin keseyi kalbinin üstüne bastırdı, ağzında birkaç teşekkür kelimesi geveledi ve "Bir testi şarabım ve çok güzel domuz pastırmam var, efendim. Sever misiniz?" dedi.

- Hayır. Sen bize birkaç tavuk pişir.

Tombul kadın birbirine sarılmış iç çeken çocuklarına doğru döndü.

- Uykeri, Çaba, koşturun ve konuklarımız için dört tavuk yakalayın.

Ağlamayı kesen iki çocuk avluda eşinen tavukların peşine düşünce Malkoçoğlu, üzerindeki Türk tarzı giysileri lime lime olmuş uzun adamın oturduğu yere doğru ilerledi. Haşlanmış koca tavuğu yalayıp yutan ve kemikleri sıyırmaya devam eden kir pas içindeki uzun adam, başını kaldırıp Malkoçoğlu'nun yüzüne kısa bir bakış attıktan sonra toparlanıp ayağa fırladı, baş kesip sağ elini kalbine götürdü.

- Malkoçoğlu Mehmet Bey. Allah'ıma şükürler olsun.

- Beni tanıyor musun?

- Elbette tanıyorum Bey'im. Ben, Tırhala Sancakbeyi Kara Mehmet Bey'in tüfengbaşı Osman'ım. Üç yıl önce Gyula Kalesi'ni fethettiğinizde Kara Mehmet Bey ile birlikte sizin yanınızda savaştık. Beni tanımadınız mı Bey'im?

Boyu iki metreyi bulan uzun adamın saç sakal içindeki süzülmüş yüzüne dikkatlice bakan Malkoçoğlu karşısında saygıyla dikilen adamı tanımıştı.

- Osman Ağa, ne bu hâlin? Neden Tırhala'dan bu kadar uzaktasın? Kara Mehmet Bey de buralarda mı?

Ellerini göbeğinde kavuşturan, zayıf boynunu büken Osman Ağa'nın gözlerinden akan iki damla yaş kirli yanaklarından aşağıya doğru süzüldü.

- Kara Mehmet Bey sizlere ömür.

- Nasıl? Ne zaman?

Yanaklarından süzülen yaşları elinin tersiyle silen Osman Ağa'nın titreyen dudakları aralandı ve son derece üzgün bir ses tonuyla konuşmaya başladı.

- Bey'im, vermekte olduğu vergiyi bu yıl vermeyen Avusturya kuvvetleri Erdel hududunu aşıp Tokay ve Serenç arazisini işgal edince Avusturya ile daha önce yapılan barış bozuldu ve devletimiz Avusturya'ya karşı savaş ilan etti. Böylece Osmanlı ordusu, 1 Mayıs 1566'da haşmetli Padişah'ımızın başkumandanlığında İstanbul'dan hareket ederek yola çıktı. Sefer-i Hümayun başlamadan önce ikinci vezir Pertev Paşa Tımışver hududundaki Göle'nin zaptı ile görevlendirildi. Vefat eden Semiz Ali Paşa'nın yerine veziriazam olan Sokollu Mehmet Paşa'nın buyruğunu alınca biz de Pertev Paşa'ya katılmak için yola koyulduk ve altı gün önce Şikloş yakınlarına ulaştık. Akşam saatlerinde ordugâhımızı kurup dinlenmeye çekildik. Yeterli güvenlik önlemi alınmamış olacak ki, şafak sökerken baskına uğradık. Uyku mahmuru askerlerimiz silah başı yapana kadar Macar silahları ile telef oldular. Zigetvar Kale Komutanı Kont Nikola Zrinyi'nin planlayıp yönettiği baskın onlar için başarılı olmuştu. Atlar kişniyor, kılıçlar şakırdıyor, oklar, mermiler uçuşuyor, kalkanlar gümbürdüyor ve acı çığlıklar ortalığı kasıp kavuruyordu. Kont Zrinyi'nin askerleri kimseye merhamet göstermediler. Karşılarına çıkan uyku mahmuru askerlerimizi doğradılar. Hayatta kalan bir avuç asker ile Tırhala Sancakbeyi Mehmet ve oğlunun etrafında toplanıp vuruşmaya devam ettik. Dost düşman içi içe girmiş, kıya-